

Голосъ. Ето що є: има єдинъ цѣль сахать, отъ какъ съмъ видѣлъ тогози безобразника (*сочи на Драка*) какъ є влѣзалъ въ собж-тж на Госпожа Графица, незнаючи, за каквж работж є дошелъ — додохъ да видѣж — и смаахъ сѧ, като го заварихъ прегжрнѧтъ съсъ Графицж-тж.

Дворани-тж. О, да ли є то истина, за Бога!

Голосъ. Какъ да не є истина, като ето го, гдѣ лежи предъ васъ мъртавъ. За това и изви-какъ да дойдете, — за дасѧ увѣрите очевидно. . . . Тжй сега тутакси, ще пишж на Господ. Графа, да му откряж бездѣліе-то и; но и щж да сѧ подпишите и вы, какъ сте видѣли съ очи-тѣ си.

Дворани-тж. Като є тжй, защо да сѧ не подпишемъ.

Голосъ. Замете нѣколицина отъ васъ того-ва проклетника, и го извлечете вжнь, па подирѣ ще го заровимъ (*нѣколицина го зематъ и го изня-сатъ, а Голосъ сѣдва при асталъ тж и пише; а Графица-та іоще єз преносъ; Голосъ ясно чете:*)

Милостивѣйшій Господ. Графе.

Менѣ Высокопочитаемый Господине!

Съ растреперанж ржжж земамъ перо-то, да пишж на ваша свѣтлость онова, кое-то ще бжде вамъ, тжй не поволно да чуєте, както и менѣ, като видѣхъ и забварихъ тойзи злощастный случай. Днесъ, то є отъ 20-го Августа, въ ю сахати предъ пладнж, влѣзохъ въ собж-тж на милостива Госпожа Графица, и заварихъ наши-тж готвачъ Драка прегжрнѧтъ съ неж. Отъ чудо цѣль сѧ потърсихъ и помислихъ, че є нѣкакво привидѣніе. Тжй замаанъ извикахъ: що є то? А тж и двама-та сѧ